

gelse, at jeg har forladt dette Forslag. Min Hovedgrund til at forlade det var, at jeg fik en Anelse om, at de, der ikke gjerne ville see denne Sag ført igjennem, vilde benytte det til at skyde den ud til en uvis Fremtid. Der foreligger nemlig for Diebliffet ingen Planer eller Overslag til en Bygning langs Nørregade. Man kunde da atter sige næste Session: Vi vilde udsætte Sagen, til vi kunne faae en billigere Bygning; denne her foreslaaede er altfor dyr; vi kunne gjerne vente endnu et eller to Aar. Thi en saadan Bygning vil koste mange Penge, og det høie Thing holder jo, som oftest, ikke af at bevilge den Slags store Summer — hvad der kan være ganske i sin Orden — til den nye Bygning vil der fordres mindst 50,000 Rb. mere, end hvad der fordredes efter Lovforslaget, og det vil man sandsynligviis til næste Aar ikke synes om. Saaledes vil Sagen let kunne blive stød ud, endnu i lang Tid, og det har jeg ikke troet at kunne forsvare ligeoverfor de Videnskabers Interesse, som der her skal fredes om, idet det jo er bekjendt, at disse Museer ere i høi Grad overskyldte, at der findes Tusinder af Fugle og Hundreder af Patterdyr, som ikke kunne faae Plads, og som henligge indpakkede. Desuden skal jeg bemærke, at de Betænkkeligheder, som jeg nærede med Hensyn til Universitetsbibliotheket, ere ogsaa noget faldne bort ved en anden Betragtning, nemlig den, at sandsynligviis vil der, hvis Bogmassen vedbliver at tiltage, som den igjennem en Aarrække har gjort, om 100 Aar slet ikke mere findes disse store Bibliotheker, der indeslutte alle Fags Literaturer, men man vil komme til kun at have Bibliotheker for det juridiske, Bibliotheker for det theologiske, Bibliotheker for det historiske Fag, kort sagt, man vil blive nødt til at dele de store Bibliotheker i flere Dele efter Fagene, ligesom det er mig bekjendt, at man allerede flere Steder i Udlandet har begyndt en saadan Fordeling, idet man har indseet det Uheldige i at samle en saadan Masse Bøger paa eet Sted, under eet Tag — undertiden løber det jo op til en Million eller Mere. I Betragtning af disse Grunde har jeg maattet opgive at slutte mig til Mindretallets Forslag. Hvis jeg derimod skulde kunne søle paa Stemningen i det høie Thing, at man med

mig nærer et Ønske om, at en smukt Bygning, som man vil kunne fremkalde en Plan til ved at udsætte en Præmie, engang skal frede vore Efterkommere paa Nørregade, istedetfor den, der nu er paatænkt at skulle vende ud til den smalle Krystalgade, saa vil jeg med Glæde slutte mig dertil. Der er endnu et Punkt, som jeg i Korthed skal tillade mig at berøre, og det er angaaende § 4. Denne Paragraf bestemmer, at Lønningerne for Museernes Embedsmænd skulle fastsættes ved den forestaaende Revision af Lønningsloven af 1858, hvilken jo kommer til at ligge for i Finantsaaret 1863—64. Der er en Ting i Motiverne, som jeg er bleven opmærksom paa, og som gjør, at jeg maa berøre Sagen. Der staaer nemlig der om den tredie Inspektør, at han har i Løn 660 Rb., men i Motiverne til det for to Aar siden forelagte Lovforslag stod der, at han havde 300 Rb. Han har paa ingen Maade faaet Tillæg, hvorledes hænger da dette sammen? En berømt Landsmand, Doktor Lund, har, som bekjendt, overdraget til Staten sin betydelige Samling af Forverdenens Dyr, Fosfiliæ deraf, som han har funden i Brasiliens Gulder, og det paa følgende Betingelser. Han siger: „For al den Tid og Møje, som jeg i en lang Række af Aar har anvendt paa denne Samling, fordrer jeg ingen Erstatning, kun vil jeg have mine ublagte Penge til Transport- og andre Omkostninger godtgjorte, de udgjør 9,000 Rb., men selv denne Sum tager jeg ikke, men lader Staten beholde den paa den Betingelse, at den for Renterne af samme lønner en Mand, der kan varetage Samlingens Interesse, og der-til har jeg udseet en bestemt Mand, som har reist med mig i Brasilien og nyde kjender min Samling.“ Denne Mand er netop den tredie Inspektør. Han kan altsaa siges ved en reen legatariff Bestemmelse at have 360 Rb. om Aaret. Hvorledes kan man nu her i Motiverne sige, at han har 660 Rb. i Lønning som Inspektør, naar han i Virkeligheden kun har 360 Rb.? Man skulde næsten troe, at det var for at skjule det tilskyndende Ubillige i, at denne Mand, der ogsaa er en anseet Videnskabsmand, og hvis Skrifter findes i en stor Mængde fremmede Journaler — der findes mellem 20 og 30 Afhandlinger af ham i for-